

Олександр Пушкін

Вибрана поезія

Олександр Пушкін ВИБРАНА ПОЕЗІЯ

Олександр Пушкін
(1799–1837)

ПОЕТОВІ

Поете, не жадай любові од народу;
Захоплені і похвал пройде хвилиний шум.
Почуєш дурня суд, юрби пекельний глум —
До них байдужим будь, їм не твори в догоду.
Ти — цар; на самоті живи й люби свободу;
Іди, де зваблює тебе свобідний ум;
Плекай плоди своїх улюблених задум;
За подвиг не чекай на людську нагороду.
Вона в самім тобі. Ти — свій найвищий суд;
Ти найсуворіше оціниш власний труд;
Чи ти гордишся ним, художнику правдивий?
Гордишся? Хай тоді його юрба ганьбить,
Хай на віттар плює, де твій вогонь горить,
Хитає твій триніг, як хлопчик пустотливий.

1830

МАДОННА

Не множністю картин уславлених майстрів
Я завжди вкрасити жадав свою обитель,
Щоб повагом про них вів бесіду цінитель,
І забобонно гість од здивування млів.
У затишку своїм я бачити хотів
Один-єдиний твір, щоб зору полонитель
Він був, щоб з полотна на плин моїх трудів
Повільних, наче з хмар, Пречиста й наш Спаситель —
Вона — з величністю, Він — з мудрістю в очах —
Дивились, лагідні, в божественних світлах,
Одні, без ангелів, під пальмою Сіону.
Здійснилося. Творець, що знає глиб начал,
Тебе послав мені, тебе, мою Мадонну,
Правдивої краси правдивий ідеал.

1830

ДО ЛІЦИНІЯ

Ліцинію, дивись: на бистрій колісниці,
В лавровому вінку, в блискучій багряниці,
Ветулій молодий по вулиці летить;